

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេមួយរយដប់

សម្ព័ន្ធត្រីភាគរបស់ក្រុងរ៉ូម៖ ការបើកបង្ហាញនូវសារៈសំខាន់ខាងទំនាយនៃ
គូរទាំងឡាយក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ

Jeff Pippenger

2024-03-01

សាសនាអ៊ីស្លាមនិងបុគ្គលិកទីមួយ និងទីពីរ ក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូក ៩
តំណាងឲ្យសច្ចក្រឹត្យនៃជំនុំជម្រះដែលត្រូវបាននាំមកលើទីក្រុងរ៉ូម។ វិល្លលៀម មីឡឺរ
បានហៅគូរទាំងនោះថា «សច្ចក្រឹត្យនៃជំនុំជម្រះពិសេស» ដែលត្រូវបាននាំមកលើទីក្រុងរ៉ូម
ប៉ុន្តែមីឡឺរមិនអាចមើលឃើញរូបសម័យទំនើប ជាសម្ព័ន្ធត្រីភាគបីផ្សេងទៀត
ដែលនាំពិភពលោកទៅកាន់អឺរ៉ុបក្នុងឆ្នាំ ១០០០ យូរ៉ា យ៉ា ស៊ីមី បានទទួលស្គាល់ថា
គូរទាំងនោះតំណាងឲ្យសច្ចក្រឹត្យនៃជំនុំជម្រះរបស់ព្រះលើទីក្រុងរ៉ូម ហើយថា គូរទីបី
និងទីបួនមួយ (បុគ្គលិកទីមួយ និងទីពីរ) គឺជាសច្ចក្រឹត្យនៃជំនុំជម្រះលើពិភពលោក។

«សម្រាប់ការបកស្រាយអំពីគូរនេះ យើងនឹងយកពីសំណេរបស់លោក Keith មុតងទៀត។
អ្នកនិពន្ធជ្រាបនេះបាននិយាយយ៉ាងគ្រឹមត្រូវថា៖

“សូមកុំភ័យខ្លាចការបកស្រាយព្រះគម្ពីរនេះយ៉ាងស្របក្នុងចំណោមអ្នកបកស្រាយ
អំពីផ្នែកណាមួយផ្សេងទៀតនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ដូចជាការអនុវត្តគូរទីបី និងទីបួនមួយ
ឬទេនាទីមួយ និងទីពីរ ទៅលើពួកសាវ័ន និងទូតិឡើយ។ វាច្បាស់ណាស់ណាស់
រហូតដល់សូមកុំភ័យខ្លាចយល់ខុសបាន។

ជំនួសឲ្យមានគ្រឹមមួយឬពីរខណៈកំណត់សម្គាល់អំពីនីមួយៗ

ជំពូកទីបួនបួនទាំងមូលនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ត្រូវបានបំបែកជាផ្នែកស្របគ្នា
សម្រាប់ការពិពណ៌នាអំពីទាំងពីរ។»

«ចក្រភពរ៉ូមបានផ្តល់កំរិត ដូចដែលវាបានលេចឡើង ដោយការឈ្នះសង្គ្រាម;
ប៉ុន្តែពួកសាវ័ន និងពួកទូត គឺជាឧបករណ៍ដែលតាមរយៈពួកគេ សាសនាក្នុងក្រុងរ៉ូម
មួយបានក្លាយជាលើច្បាប់សម្រាប់រាជបុរាណវិទ្យាដែលបានបោះបង់ជំនឿ;
ហេតុដូច្នេះហើយ ជំនួសឲ្យគូរទីបី និងទីបួនមួយ ដូចជាគូរមុនៗ
ដែលត្រូវបានហៅគ្រឹមតែដោយឈ្មោះនោះប៉ុណ្ណោះ វាត្រូវបានហៅថា រទេនា។»

Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

អ៊ីដលៃ Miller និង Smith មិនបានយល់អំពីសំឡេងគូរទាំងឡាយ

ក្នុងនាមជាការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះលើក្រុងរ៉ូម គឺថា

ការវិនិច្ឆ័យទាំងនោះត្រូវបាននាំមកដោយការបង្កឲ្យគោរពបូជាព្រះអាទិត្យ។

នៅឆ្នាំ 321 Constantine បានចេញច្បាប់ចុងអែទិត្យជាលើកដំបូង

ហើយបុរាណវិទ្យាគូរទាំងនោះបានផ្តល់ទិដ្ឋភាពនៃទីក្រុងរ៉ូម ទៅកាន់ទីក្រុង
Constantinople

ដោយហេតុនេះបានចាប់ផ្តើមដំណើរការនៃការបំបែករវាងចក្រភពរ៉ូម។

ក្នុងជំពូកទីដប់មួយនៃសៀវភៅដានីយ៍លៃ រួមពហុជាតិ

ត្រូវគ្រប់គ្រងយ៉ាងឧត្តុង្គឧត្តមរយៈពេលមួយ “time”

ដែលតំណាងឲ្យរយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំ គឺចាប់ពីសង្គ្រាម Actium នៅឆ្នាំ 31 មុន គ.ស.

រហូតដល់ឆ្នាំ 330 នៅពេលដែល Constantine បានបង្កើតអាណាចក្រនោះជា

ភាគខាងលិច និងភាគខាងកើត។

គាត់នឹងចូលមកដោយសន្តិវិធី
ទោះដល់ទឹកនលង់ដ៏សម្បូរបែបបំផុតនៃខេត្តកណ្តាល;
ហើយគាត់នឹងផ្ទុះឡើងលើបុព្វបុរសរបស់គាត់មិនមានផ្ទុះឡើង
ហើយក៏អ្វីដែលបុព្វបុរសជាន់មុនរបស់គាត់មិនមានផ្ទុះឡើងដែរ;
គាត់នឹងចែកចាយក្នុងចំណោមពួកគេនូវរបស់ជ័យភណ្ឌ និងរបស់រឹបអូស
និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយ; មនោហើយ
គាត់នឹងគិតគូរឧបាយកលរបស់គាត់ទាស់នឹងបន្ទុកទាមទារម្ខាងទៀត
សម្រាប់មួយរយៈកាល។ ដានីយ៍លែ 11:24។

ក្នុងរយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំនោះ ចក្រភពរ៉ូមជាមូលដ្ឋានគឺមិនអាចឈ្នះបានឡើយ
ប៉ុន្តែពេលដែលរាជធានីក្រុងរ៉ូមបានផ្តួចផ្តើមបុគ្គលិកទៅកាន់ភាគខាងកើត សមតុល្យភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងចក្រភពដ៏ធំសម្បូរនឹងបែនបោះក៏លង់អាចផ្ទុះឡើងបានទៀត។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ
ពុយយាមរក្សាការគ្រប់គ្រងដោយបង្អែកក្រោយរាជធានីក្រុងរ៉ូមឲ្យបានប្រសើរឡើងបន្ថែមទៀត។ ក្នុងរយៈពេលនេះប្រហែលជា
ប៉ុន្មានកោសល្យនោះបានកើតឡើងឲ្យការហាក់បីដូចជាការបំផ្លាញរបស់ចក្រភពមុនកាន់តែខ្សោយទៅៗឡើងបំណុល
នោះ។

នៅពេលដែលសម្បត្តិចេញពីរ៉ូមបានឡើងកាន់បណ្តុំក្នុងផែនដីនោះឆ្នាំ 538
នោះសន្តិភាពទីបីនៃអ្វីៗអង្គ ច្បាប់អំពីចុងអាទិត្យមួយក្នុងអនុម័ត។ ដូច្នេះ
នោះឆ្នាំ 606 មហាម៉ាត់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចចបបម្រើពុយករណ៍របស់គាត់
ហើយតាមន័យនិមិត្តរូប
គាត់តំណាងឲ្យក្រុងរ៉ូមដែលក្រុងរ៉ូមជាអ្វីដែលអ្នកបុរេគ្រិស្តសត្វកំណត់ថាជា
«រំពាក់នៃក្រុមជំនុំដែលបានក្របត់ជំនឿ»។ បុរេគ្រិស្តសត្វនៃទេវតាទីមួយ និងទីពីរ
ដែលចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងកិច្ចចបបម្រើរបស់មហាម៉ាត់នោះឆ្នាំ 606
បានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 នៅពេលដែលក្រុងរ៉ូមបានបន្តឡើង។

រទេវតាទីពីរបានកន្លងផុតទៅហើយ; ហើយ មរណៈចុះ
រទេវតាទីបីកំពុងមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ហើយទេវតាទីបីរំពឹងបានផ្តល់ក្រុងរ៉ូមឡើង;
ហើយមានសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងនៃសូរស្រងូត ទូលថា
នគរទាំងឡាយនៃលោកិយនេះបានក្លាយជានគររបស់ព្រះអម្ចាស់នយោបាយ
និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទរបស់ទ្រង់ហើយ;
ហើយទ្រង់នឹងសោយរាជ្យអស់កល្បជានិច្ចចុះតទៅ។ វិវរណៈ ១១:១៤, ១៥។

ក្នុងអំឡុងបុរេគ្រិស្តសត្វនៃទេវតាទីមួយ និងទីពីរ ក្នុងក្នុងស្ថានភាពទីបី
ដែលជារាជធានីនៃរ៉ូមខាងកើត ក្រុងរ៉ូមបានដណ្តើមយកនោះឆ្នាំ 1453
ហើយរ៉ូមប៉ាបនោះខាងលិចបានទទួលប្រសិទ្ធភាពរបស់រ៉ូមនោះឆ្នាំ 1798។
«ព្រះរាជទណ្ឌកម្មនៃពួកជំនុំដែលបានបោះបង់ចោលសច្ចក្រឹត្យជំនឿ»
បានផ្តល់រំលងទាំងស្រុង និងរំលងសាសនា។ សហភាពប៊ីជាន់នៃរ៉ូមសម័យទំនើប
នឹងក្រុងរ៉ូមសម័យទំនើបនោះក្នុងច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
នោះសហរដ្ឋអាមេរិក។

«ពួកប្រក្រតីស្តនៃសហរដ្ឋអាមេរិកនឹងស្ថិតនៅជួរមុខក្នុងការលាតដៃឆ្ងល់កាត់ផ្តាច់
រោះផ្សេងៗ ដើម្បីបិទបាំងនៃលទ្ធផលវិញ្ញាណនិយម; ពួកគេនឹងលួចលាក់កាត់អប្បបរមា
ដើម្បីបិទបាំងដៃមួយអំណាចរ៉ូម; ហើយក្រុមនេះនឹងផ្តល់នូវសហភាពប៊ីជាន់នេះ»

បុរេសេនេនៈនឹងដើរតាមជំហានរបស់រ៉ូម ក្នុងការដាស់ឈ្មួញសិទ្ធិនៃសិការ»។ The Great Controversy, 588.

នៅតុលាការ៖

សាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាទីបីនឹងសម្រេចការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះបុរាណនឹងរ៉ូមសម័យទំនើប ដោយសារការបង្កឱ្យកើតជាចុងភ្នំអាទិត្យរបស់នាង

ដូចដែលទ្រង់បានជឿជាក់មួយនឹងរ៉ូមពហុវេនិយម និងរ៉ូមប៉ាបផងដែរ។

ជាមួយនឹងរ៉ូមពហុវេនិយម ទ្រង់បានប្រើប្រាស់ប្លង់ដូចជា ដើម្បីបង្កើនការគ្រប់គ្រងរបស់រ៉ូម នៅក្នុងជានិច្ចរ៉ូមខាងលិចមកដល់ទីបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 476 ព្រោះបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 476 មក អ្នកគ្រប់គ្រងទីក្រុងនោះមិនមានពូជពង្សរ៉ូមទៀតឡើយ។ នៅឆ្នាំ 1453 ក្រុងទីប្រាំនៃ សាសនាអ៊ីស្លាមបាននាំឱ្យការគ្រប់គ្រងរបស់រ៉ូមលើរ៉ូមខាងកើតមកដល់ទីបញ្ចប់។ នៅឆ្នាំ 1798

ការគ្រប់គ្រងរបស់ប៉ាបលើការបង្កើតជាដប់ជនកែកាលពីមុននៃប្រជាជាតិនានានៅអឺរ៉ុប ត្រូវបាននាំឱ្យមកដល់ទីបញ្ចប់នៅក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រនៃក្រុងទីប្រាំមួយនៃសាសនាអ៊ីស្លាម។ ការរំលាយនៃរាជាណាចក្រស៊ីលរបស់រ៉ូម ទាំងខាងលិច និងខាងកើត

ហើយនិងរាជាណាចក្រសាសនារបស់រ៉ូម ត្រូវបាននាំឱ្យកើតឡើង

បន្ទាប់ពីការបង្កឱ្យអនុវត្តការគោរពបូជាព្រះអាទិត្យតាមបែបពហុវេនិយម។

«ប្រជាជននៃសហរដ្ឋអាមេរិកបានជាប្រជាជនមួយដ៏ល្អបំផុតនៃព្រះគុណពិសេស; ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលពួកគេរឹកគ្នាបិតសរីរភាពខាងសាសនា លះបង់លទ្ធិប្បត្តិសេចក្តី ហើយផ្តល់ការគាំទ្រដល់លទ្ធិប៉ាប នោះមាតុភូមិបានកែប្រែរបស់ពួកគេនឹងពេញលេញ ហើយ “ការរុករានសាសនារបស់ជាតិ”

នឹងត្រូវបានកាត់ក្នុងក្នុងសង្គ្រាមរវាងនានានៃស្ថានសួគ៌។

លទ្ធផលនៃការរុករានសាសនា៖ គឺសេចក្តីវិនាសរបស់ជាតិ»។ Review and Herald, May 2, 1893.

ការអនុវត្តបីជាន់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយ

បង្កកើតលក្ខខណៈពិសេសនៃការសម្រេចបំពេញចុងក្រោយរបស់ទំនាយ

ដោយផ្អែកលើលក្ខខណៈពិសេសនៃការសម្រេចបំពេញពីរលើកដំបូង។ នៅថ្ងៃទី 11

ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ទេវតាទីបីបានមកដល់ក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រ។

ដើមឡើយវាបានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844

ពីព្រោះទេវតាទីបីគឺជាក្រុងទីប្រាំពីរ

ហើយក្រុងនោះបានចាប់ផ្តើមបន្តលើឡើងនៅពេលនោះ។ ប៉ុន្តែ

ដូចជាអ៊ីស្លាមលើបុរាណដ៏រីករាយ អ៊ីស្លាមលើសម័យទំនើបបានផ្តើមរើសការបោះបោះ

ហើយបាននាំឱ្យកើតមានរយៈពេលនៃការរងនូវការបោះបោះនៅក្នុងទីរោងចក្រ

ជំនួសឱ្យការបញ្ចប់កិច្ចការ។ ដូច្នេះ

ពេលវេលានោះត្រូវបានបញ្ចប់ទៅក្នុងទេវតាទីបីត្រូវបានពន្យារពេល

រហូតដល់វាបានចាប់ផ្តើមឡើងវិញនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។

«អស់រយៈពេលស៊ីបឆ្នាំ ការមិនជឿ ការអ្វីៗ និងការបោះបោះ

បានបិទផ្លូវមិនឱ្យអ៊ីស្លាមលើបុរាណចូលទៅក្នុងទីក្រុងកាណាស។ អំពើបាបដ៏ល្អទាំង

នេះបានពន្យារពេលការចូលរបស់អ៊ីស្លាមលើសម័យទំនើបទៅក្នុងកាណាសស្ថានសួគ៌។

ក្នុងករណីទាំងពីរ មិនមែនជាព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះដ៏ល្អឡើយ។

គឺជាការមិនជឿ ភាពស្មោះត្រង់លើកិច្ចការមិនបានឱ្យដឹងជាបរិសុទ្ធ

និងការទាស់ទែងគុណក្នុងចំណោមបុរាណជននៃបុរាណសាសនាជាបស់ព្រះអម្បាល
ដដែលបានផ្សព្វផ្សាយយើងស្ថិតនៅក្នុងលោកនៃហេតុ
និងទុក្ខឈឺចាប់នេះអស់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ»។ Selected Messages, សង្ខេបទី 2, 69.

ព្រះជាម្ចាស់មិនផ្តល់បុរាណ ហើយទ្រង់ជំនុំជម្រះតាមពន្លឺដដែលមានស្រាប់។
អ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើបមានពន្លឺដដែលមានស្រាប់ច្រើនជាងអ៊ីស្រាអែលបុរាណ
ហើយយើងគួរឱ្យមានជូនដំណឹងថា «អំពើហាមឃាត់នោះបានត្រូវការចូលរបស់អ៊ីស្រាអែល
លើសម័យទំនើបទៅក្នុងកាលានុកាលស្ថិត»។ បើអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើបគួរឱ្យមានទទួលខុសត្រូវ
ស្រដៀងគ្នាមកចំពោះពន្លឺដដែលអ៊ីស្រាអែលបុរាណគួរឱ្យមានទទួលខុសត្រូវប៉ុណ្ណោះ
នោះគឺគ្រប់គ្នាស្ថិតនៅក្នុងប៉ុន្មានពួកគេមានពន្លឺដដែលច្រើនជាង។ ដូច្នេះ បើ
«អំពើហាមឃាត់នោះ» នោះជាមូលហេតុនៃផ្សព្វផ្សាយ «អ៊ីស្រាអែលបុរាណ» រដ្ឋនេះនៅក្នុង
«ទីរោងចក្រស្ថិត» អស់រយៈពេល «ស៊ីស្ទែមឆ្នាំ» នោះ
មិនគួររើសអើងសម័យទំនើបគួរឱ្យមានបណ្តុះបណ្តាលទៅកាន់ «ទីរោងចក្រស្ថិត»
ក្នុងការប្រហែលឆ្នាំ 1863 ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែពួកគេគឺគួរឱ្យមានកំណត់សម្គាល់យ៉ាងប្រាកដដដែលស្ថិតនៅទីនោះ។ «អំពើហាមឃាត់»
របស់ពួកគេមានពន្លឺដដែលច្រើនជាងការប្រកាន់ទីបីរហូតមកដល់ឥឡូវនេះ។

ទេវតាមាននិយាយថា «ទេវតាទីបីកំពុងចងពួកគេជាកញ្ចប់ៗ ឬក៏កំពុងបោះត្រាពួកគេ
សម្រាប់ជំនុំជម្រះស្ថិត»។ ក្រុមតូចនេះមើលទៅហាក់ដូចជា ដូចជាពួកគេមានឆ្លងកាត់ការសាកល្បង និងការប្រយុទ្ធនឹងផ្ទៃក្នុង
ដូចជាពួកគេមានឆ្លងកាត់ការសាកល្បង និងការប្រយុទ្ធនឹងផ្ទៃក្នុង
ហើយវាបានបង្ហាញដូចជាព្រះអាទិត្យទើបតែចេញពីក្រោយពពក
ហើយបញ្ចេញពន្លឺលើទឹកមុខរបស់ពួកគេ
ផ្សព្វផ្សាយពួកគេមើលទៅដូចជាអ្នកមានជ័យជម្នះ
បុរសនិយមជ័យជម្នះរបស់ពួកគេដឹកនាំទទួលបានសម្រេចហើយ»។ Early Writings, 88.

អំពើហាមឃាត់ដូចគ្នានោះ
ដដែលបានបណ្តាញអ៊ីស្រាអែលបុរាណឱ្យទៅស្ថិតនៅក្នុងទីរោងចក្រស្ថិត
បានត្រូវការការងាររបស់ទេវតាទីបី ដដែលបានមកដល់នៅថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។

«ក្រោយពីព្រះយេស៊ូវបានបើកទ្វារនៃទីបរិសុទ្ធបំផុតមក
ពន្លឺដដែលក៏ប្រឡាក់ប្រឡាយហើយ ហើយបុរាណជនរបស់ព្រះគួរឱ្យមានសាកល្បង
ដូចជាកូនចៅអ៊ីស្រាអែលគួរឱ្យមានសាកល្បងក្នុងសម័យបុរាណ ដើម្បីឱ្យយើងដឹងថា
តើពួកគេនឹងកាន់តាមគុណវិន័យរបស់ព្រះឬទេ
ខ្ញុំបានឃើញទេវតាទីបីបង្កើតអុលទៅខាងលើ បង្ហាញដល់អ្នកដដែលបានខកចិត្តនូវ
ផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅស្ថិតនៅស្ថិត
កាលណាពួកគេចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតដោយសេចក្តីជំនឿ
ពួកគេមានជួបព្រះយេស៊ូវ ហើយសេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីអំណរ
បានផ្សព្វផ្សាយជាថ្មីម្តងទៀត។ ខ្ញុំបានឃើញពួកគេបែរមើលទៅក្រោយ
ពិនិត្យមើលអតីតកាលឡើងវិញ
ចាប់ពីការប្រកាសអំពីការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះយេស៊ូវ រហូតដល់បទពិសោធន៍របស់
ពួកគេឆ្លងកាត់ពេលវេលារហូតដល់ការកន្លងផុតទៅនៃឆ្នាំ 1844។ ពួកគេឃើញថា
ការខកចិត្តរបស់ពួកគេគួរឱ្យមានបកស្រាយ ហើយសេចក្តីអំណរ
និងសេចក្តីប្រាកដថា បានផ្សព្វផ្សាយពួកគេរស់ឡើងវិញ។
ទេវតាទីបីបានបំភ្លឺអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល ហើយពួកគេដឹងថា
ព្រះពិតជាបានដឹកនាំពួកគេដោយព្រះហស្តនៃការរៀបចំដ៏អាទិភាពរបស់ទ្រង់»។ Early

ទេវតាទីបី គឺជាទេវតាដែលបោះត្រា ហើយគាត់មានមកដល់នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ប៉ុន្តែការងាររបស់គាត់ត្រូវបានពន្យារពេលដោយអំពើហិង្សាដដែលៗ ដែលបានបណ្តាលឱ្យអីស្រាអែលបុរាណស្ថាប័ននៅក្នុងទីរោងចក្រ។ ការពន្យារពេលដែលបណ្តាលមកពីការបោះបង្គោលនៅឆ្នាំ ១៨៦៣ គឺជាការពន្យារពេលនៃការងាររបស់ទេវតាទីបី ហើយដូច្នេះ ការបោះត្រាត្រូវបានរារាំង និងពន្យារពេលអស់រយៈពេលលើសពីមួយរយឆ្នាំ។

«[លេខ 32:6-15, ដកស្រង់] ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏ប្រចណ្ឌខ្ពង់ខ្ពស់ ប៉ុន្តែទ្រង់អត់ធ្មត់យូរចំពោះអំពើហិង្សា និងការរំលងរបស់សត្រូវទ្រង់ក្នុងជំនាន់នេះ។ បើសិនសត្រូវរបស់ព្រះមានដើរតាមដំបូន្មានរបស់ទ្រង់ ក៏ច្បាញការរបស់ព្រះនឹងមានវិបាកមុន ហើយសារនៃចេតនាគឺពិតនឹងត្រូវបាននាំទៅដល់ មនុស្សទាំងអស់ដែលរស់នៅលើផ្ទៃដីនេះទាំងមូល។ បើសិនសត្រូវរបស់ព្រះមានជឿទ្រង់ ហើយមានបុរេវិវត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ បើពួកគេមានកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ទេវតានោះនឹងមិនមានមកហោះកាត់កណ្តាលមេឃជាមួយសារទៅកាន់ទេវតាទាំងបួន ដែលត្រូវបញ្ចេញខ្យល់ទាំងបួនឱ្យបក់លើផ្ទៃដី ដោយស្រុកថា «ទប់ ទប់ ខ្យល់ទាំងបួន កុំឱ្យបក់លើផ្ទៃដីឡើយ»។ ប៉ុន្តែ ដរាបទាល់តែខ្សែឃ្លានបោះត្រាលើផ្ទៃដី អ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាមុនសិន»។ ប៉ុន្តែ ដោយព្រះប្រជាជនមិនសុភាប័នបង្កគ្នា មិនដឹងគុណ មិនបរិសុទ្ធ ដូចជាអីស្រាអែលមួយបុរាណ នោះពេលវេលាត្រូវបានពន្យារយឺតទៅ ដើម្បីឱ្យមនុស្សទាំងអស់មានឱកាសចុងក្រោយនៃព្រះគុណមេត្តា ដែលត្រូវបានប្រកាសដោយសំឡេងខ្យល់។ ក៏ច្បាញការរបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានរារាំង ហើយពេលវេលានៃការបោះត្រាត្រូវបានពន្យារពេល។ មនុស្សជាច្រើនមិនទាន់បានឮសំឡេងចេតនាគឺពិតទេ។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានឱកាសឱ្យពួកគេមានឮ ហើយមានបុរេវិវត្ត ហើយក៏ច្បាញការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះនឹងបន្តទៅមុខ»។ Manuscript Releases, volume 15, 292.

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ទេវតាទីបីមានមកដល់មុនដង្ហែក ហើយគ្មានការបោះត្រា ដែលបានពន្យារពេលតាំងពីការបោះបង្គោលឆ្នាំ ១៨៦៣ មក បានចាប់ផ្តើមឡើងវិញ។ នេះគឺជាការមកដល់នៃសាសនាអីស្រាអែលនៃទេវតាទីបី ដែលក៏ជាតួរើបំផុតផងដែរ ដែលសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃគ្រានៃការបោះត្រា។ គ្រានៃការបោះត្រាបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការមកដល់របស់ទេវតាទីបីនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ នៅពេលដែលតួរើបំផុតបានចាប់ផ្តើមបន្តលើឡើង ប៉ុន្តែត្រូវបានបោះត្រាត្រូវបានរារាំងខ្ទប់ ហើយពន្យារពេល។

ហើយទេវតាដែលខ្សែឃ្លានយំឮឈរលើសមុទ្រ និងលើផ្ទៃដី បានលើកដៃរបស់ខ្លួនឡើងទៅស្តាប់ស្តី ហើយស្តាប់ដោយព្រះអង្គគង់លើមានព្រះជន្មមរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច ជាព្រះអង្គគង់លើមានបង្កកើតស្តីស្តី និងរបស់ទាំងអស់ដែលនៅក្នុងស្ថានសួគ៌នោះ និងផែនដី និងរបស់ទាំងអស់ដែលនៅក្នុងផែនដីនោះ និងសមុទ្រ និងរបស់ទាំងអស់ដែលនៅក្នុងសមុទ្រនោះ ថានឹងមិនមានពេលវេលាទៀតឡើយ។

ប៉ុន្តែនៅក្នុងថ្ងៃនៃសំឡេងរបស់ទេវតាទីប្រាំពីរ កាលណាគាត់នឹងចាប់ផ្តើមផ្តល់គុរ
នោះអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានបញ្ចប់
ដូចដែលព្រះអង្គបានប្រកាសដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ គឺពួកហោរា។ វិវរណៈ
១០:៥-៧។

“សំឡេង” របស់ទេវតាទីប្រាំពីរ គឺជាសំឡេងរបស់ទេវតានៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកដប់ប្រាំបី
ដែលបានចុះមក នៅពេលអគារធំៗនៃទីក្រុងញូយ៉កត្រូវបានបំផ្លាញឲ្យដួលរលំ។

បន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌
មានអំណាចដ៏ធំមហិមា ហើយផែនដីបានភ្លើងដៃចាំងដោយសារសិរីរុងរឿងរបស់គាត់។
គាត់បានសួរកែដោយកម្រិត ដោយសំឡេងខ្លាំងថា ហើយនឹងបានដួលរលំហើយ
បានដួលរលំហើយ ហើយបានក្លាយទៅជាលំនាំរបស់អារក្ស
និងជាទីកន្លងយ៉ាងនៃពិញ្ញាណអស្ចារ្យគ្រប់យ៉ាង ហើយជាទ្រង់នៃបែកសិរីអស្ចារ្យ
និងគួរឲ្យស្តេចខ្ញុំព្រឹត្តិគ្រប់បុរាណទេ។ ដូច្នេះថា បុរាណជាតិទាំងអស់បានផឹកស្កានស្រពៃណី
ក្នុងរោងដោយសារអំពើបុរាណចាកសីលធម៌របស់នាង
ហើយស្តេចទាំងឡាយនៃលើផែនដីបានប្រព្រឹត្តអំពើបុរាណចាកសីលធម៌ជាមួយនាង
ហើយពាណិជ្ជករនៃផែនដីបានក្លាយជាអ្នកមានដោយសារបរិបូណ៌ភាពនៃស្រពៃណី
រណីរបស់នាង។ វិវរណៈ 18:1-3។

“សំឡេង” នៃទេវតាដ៏មានឫទ្ធានុភាពដែលចុះមក
បង្កគាប់ដល់ទេវតាទាំងឡាយឲ្យទប់ខ្យល់ទាំងបួន
ដែលត្រូវបានគំរាមជាសេដ្ឋកិច្ចសាហាវមួយ “ខឹងក្រោធ”
ដែលកំពុងស្រងូតការផ្សព្វផ្សាយខ្លួនឯង ហើយនាំមកនូវសេចក្តីស្ងប់
និងសេចក្តីវិនាសនៃតាមផ្សាររបស់វា។

«ទេវតានៃព្រះជាម្ចាស់ផ្ទះតាមព្រះបញ្ជារបស់ទ្រង់
ដោយទប់ស្កាត់ខ្យល់ទាំងឡាយនៃផែនដី
ដើម្បីមិនឲ្យខ្យល់ទាំងនោះបក់លើផែនដី ឬលើសមុទ្រ
ឬលើដីមីណូមួយឡើយ
រហូតដល់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានបោះត្រាលើផ្ទៃដីរបស់ពួកគេ។
ទេវតាដ៏មានអំណាចត្រូវបានកំពុងឡើងមកពីទិសខាងកើត
(ឬទីនៃព្រះអាទិត្យ)។ ទេវតាដ៏មានឫទ្ធានុភាពបំផុតនេះ
កាន់ត្រូវរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅក្នុងដៃរបស់គាត់
ឬត្រូវរបស់ព្រះអង្គដែលមានតម្លៃបំណុលនោះអាចប្រទានជីវិតបាន
ជាព្រះអង្គដែលអាចចារឹកលើផ្ទៃដីសន្ធឹកសន្ធាប់ ឬអ្នកសរចារឹក
សម្រាប់អ្នកណាដែលនឹងត្រូវបានប្រទានអមតភាព គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។
សំឡេងរបស់ទេវតាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនេះឯង
ដែលមានអំណាចបញ្ជាទេវតាទាំងបួនឲ្យទប់ខ្យល់ទាំងបួននោះទុក
រហូតដល់កិច្ចការនេះបានសម្រេច
ហើយរហូតដល់គាត់នឹងប្រកាសបង្កគាប់ឲ្យដល់នោះវាចេញ»។ Testimonies to
Ministers, 445.

ទេវតាដែលបង្កគាប់ឲ្យទេវតាទាំងបួនទប់ខ្យល់ទាំងឡាយ គឺជាទេវតានៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូកដប់ប្រាំបី ដែលបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ ហើយ «សំឡេងយ៉ាងខ្លាំង»
របស់ទ្រង់ គឺជាសំឡេងរបស់ទេវតាទីប្រាំពីរ។

«ហើយនៅក្នុងវិវរណៈ ៧ គឺមានការបង្ហាញដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងណាមួយ
ដែលបានប្រទានមកសម្រាប់ការពិចារណា ការកម្សាន្តចិត្ត
និងការលើកទឹកចិត្តរបស់យើង!
ទេវតាទាំងបួនគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការមួយលើផែនដី។ ប៉ុន្តែ
ព្រះអង្គមួយព្រះអង្គ ដែលបានទិញពិភពលោក
ដោយប្រទានអង្គទ្រង់ទ្រាយដ៏ធំលើសពីសម្រាប់វា
មានមនុស្សសតិចតួចដែលបានផ្ទេរវិស័យ។ តើនរណាខ្លះ?
គឺអ្នកទាំងនោះដែលកំពុងកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ព្រះ
និងមានសច្ចៈដ៏ជឿនលឿនព្រោះយស្សី។»

«យ៉ូហានគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការបង្ហាញដ៏អស្ចារ្យមួយទៀត៖
“ហើយខ្ញុំឮបានឮនូវការប្រកាសដ៏អស្ចារ្យក្នុងឡើងមកពីទិសកើត
មានតួររបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់” (វិវរណៈ 7:2)។ អ្នកនេះជានរណា?
គឺជាទេវតាដែលចេញពីស្រះជីវិត។ ទ្រង់យាងមកពីទិសដែលព្រះអាទិត្យរះ។
ទ្រង់ជាពន្ធុរស្រីពីស្រះជីវិត។ ទ្រង់ជាពន្ធុរស្រីលើលោកីយ។ “ក្នុងទ្រង់មានជីវិត
ហើយជីវិតនោះជាពន្ធុរស្រីរបស់មនុស្ស” (យ៉ូហាន 1:4)។
នេះហើយជាព្រះអង្គដែលអសោយបានពិពណ៌នាថា៖
“ដូច្នេះមានព្រះរាជបុត្រមួយអង្គបានប្រសូតដល់យើង
ហើយមានព្រះរាជបុត្រមួយអង្គបានប្រទានមកយើង
ការគ្រប់គ្រងនឹងស្ថិតនៅលើសម្រាប់ទ្រង់ ហើយព្រះនាមរបស់ទ្រង់នឹងគួរឲ្យហៅថា
អស្ចារ្យ ទីបីក្នុង ព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាព ព្រះបិតាដ៏គង់អស់កល្បជានិច្ច
ម្ចាស់នៃចេតនាសុខសាន្ត” (អសោយ 9:6)។ ទ្រង់បានស្រុកឡើង
ដូចជាអង្គមួយដែលមានអំណាចលើសកងទ័ពទេវតានៅស្រះជីវិត
ទៅកាន់អ្នកដដែល “បានទទួលឲ្យផ្ទេរឲ្យខ្លួននៃដី និងសមុទ្រ”
ដោយមានព្រះបន្ទូលថា “កុំផ្អើលខ្លួននៃដី សមុទ្រ ឬដើមឈើទាំងឡាយឡើយ ទាល់
តែយើងបានបោះតួរលើអ្នកបម្រើរបស់ព្រះរបស់យើងនៅលើផ្ទៃដីរបស់ពួកគេសើ
ន” (វិវរណៈ 7:2, 3)។»

«នៅទីនេះ គឺជាការប្រកាសដ៏អស្ចារ្យនិងមនុស្សភាព។
បញ្ជាក់គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ដល់ទេវតាទាំងបួន ឲ្យទប់ស្កាត់ខ្លួនលើទាំងបួន
រហូតទាល់តែពួកគេទទួលបានការហៅរបស់ព្រះអង្គ។ ចូរអានជំពូកទាំងមូល។ សម្រុកថា
«កុំផ្អើលខ្លួននៃដី» គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ដោយព្រះអង្គជាព្រះអ្នកសុភារឡើងវិញ
និងជាព្រះអ្នកប្រោសលោះ។»

«ការជំនុំជម្រះ និងព្រះពិរោធ គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការបង្ហាញដ៏អស្ចារ្យមួយ៖
រហូតដល់កិច្ចការជាក់លាក់មួយគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់ ការនោះ
គឺជាសារចុងក្រោយនៃការព្រមាន និងសច្ចៈក្តីមេត្តាករុណា
គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការបំពេញកិច្ចការរបស់វា
ដោយសច្ចៈក្តីសុឡាញ់ល្អដ៏អាក្រក់មិនយម
សច្ចៈក្តីសុឡាញ់សច្ចៈក្តីសុខស្រួលដ៏អាក្រក់មិនយម
និងភាពមិនសមស្របរបស់មនុស្សក្នុងការផ្ទេរកិច្ចការមួយដែលចាំបាច់គួរឲ្យផ្ទេរ។
ទេវតាដែលនឹងបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់ បានរង់ចាំភ្នាក់ងារមនុស្ស
ដែលតាមរយៈពួកគេ ពន្ធុរស្រីពីស្រះជីវិតអាចបញ្ចេញចេញចង្អោង
ហើយដូចនេះពួកគេនឹងសហការក្នុងការផ្តល់សារនោះ
ដោយមានសារៈសំខាន់ដ៏បរិសុទ្ធ និងដ៏ជឿនលឿនរបស់វា

គឺជាសារដដែលនឹងសម្បទានសារបស់លោកិយទាំងមូល»។ Manuscript Releases, volume 15, 222.

ទេវតាទីបី ដដែលគឺជាព្រះគ្រិស្ត ទ្រង់ក៏ជាទេវតាដដែលបោះត្រាផងដែរ
ដដែលមានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ប៉ុន្តែដោយសារការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់បុរាណសុត្រព្រះ កិច្ចការនៃការបោះត្រាលើម្ហូប
យសនៃស្រីប្អូនពាន់នាក់គួរមានពន្យារពេលរហូតដល់ថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។
បន្ទាប់មក សាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាទីបី មានបំផុសឱ្យអាការៈច្រើនទៀតក្នុងញូវយ៉ក
ហើយដំណើរការបោះត្រាក៏បានចាប់ផ្តើម។ នៅចំណុចនោះ បណ្ឌិតសាសន៍មាន
«ខឹងសម្បោរ ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ឃាត់»។ សំឡេងទីមួយនៃវិវរណៈ ជំពូកដប់ប្រាំបី
គឺជាសំឡេងដដែលបញ្ជាក់ទៅកាន់ទេវតាទាំងបួនឱ្យទប់ទុក
ខណៈដដែលបុរាណសុត្រព្រះកំពុងត្រូវបានបោះត្រា។

ព្រះយស្មើតែងតែបង្ហាញចុងបញ្ចប់តាមរយៈដើមកំណើត ហើយនៅថ្ងៃទី 26 ខែកុម្ភៈ
ឆ្នាំ 1993
សាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាទីបីមានបំផុសគ្រប់ប្រភេទក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនៃវិញ្ញាណ
នៅចំណតរថយន្តក្រុងម៉ានីស្ទា North Tower
នៃមជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្មមិកកូល៉ា។
ការផ្ទុះនោះមានបណ្តាលឱ្យមានការខូចខាតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់អគារ សម្រាប់មនុស្ស 6
នាក់ និងបង្ករបួសដល់មនុស្សជាងមួយពាន់នាក់ផ្សេងទៀត។
ទោះបីការវាយបុរាណនោះមិនមានផ្លូវឱ្យអគាររលំទៅទាំងនោះដួលរលំក៏ដោយ
ក៏វាជាអំពើកម្មម្តងសំខាន់មួយលើទឹកដីសហរដ្ឋអាមេរិក
ហើយមានជាមុនសញ្ញាបង្ហាញពីវិវត្តិការណ៍ថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។

ពេលវេលានៃការបោះត្រាបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ប៉ុន្តែវាមានរួមបញ្ចូលនូវការព្យាបាលជាមុនមួយ កាលពីប្រាំបីឆ្នាំមុន។
ការវាយបុរាណរបស់ឥស្លាមលើអ៊ីស្លាមដដែល នៅថ្ងៃទី 7 ខែតុលា ឆ្នាំ 2023
គឺជាការព្យាបាលជាមុនអំពីការបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃការបោះត្រា។
លក្ខខណៈពុយករណ៍នៃទេវតាទីបី
ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាមួយនឹងលក្ខខណៈពុយករណ៍នៃទេវតាទាំងពីរដំបូង។
នៅក្នុងខ្សែបង្គោលដៃពួកទីប្រាំបួននៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ការបោះត្រាលើមនុស្សមួយសន្ធឹកបួនពាន់នាក់ ត្រូវបានបង្ហាញជាប្រភាព។

យើងនឹងពិចារណាអំពីបុរាណបទនោះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«បើឈ្មួតហេតុការណ៍ដូចនេះនឹងត្រូវមកដល់
ជាភារិនិច្ឆ័យដ៏ធំសម្បើមបែនលើពិភពលោកដែលមានទោស
តើទីជុកក្តោបសម្រាប់សុត្ររបស់ព្រះនឹងនៅឯណា?
តើពួកគេនឹងត្រូវបានការពារដោយរបៀបណា
រហូតទាល់តែចេញពីព្រះពិរោធកន្លងផុតទៅ?
យ៉ូហានយើងឮនូវនាសន្តរដ៏មម្រាស់—រញ្ជួយដី ពុយករណ៍
និងជម្រកនោះនយោបាយ—ត្រូវបានគំរាមថាវាជាកំពុងត្រូវទប់ឃាត់ដោយទេវតាបួនបុរាណ
ខ្យល់ទាំងនេះស្តុកនៅក្នុងការគ្រប់គ្រង
រហូតដល់ព្រះបុរាណបទបន្តបន្ទាប់ឱ្យដឹងវាទៅ។
នៅទីនោះមានសុវត្ថិភាពរបស់កុម្មុយនីស្តរបស់ព្រះ។

ទេវតារបស់ព្រះអនុរក្ខតតាមព្រះបញ្ជាជាប់រស់ទ្រង់ ដោយទប់ខ្យល់នៃនៃដីទុក
ដើម្បីឱ្យខ្យល់មិនបក់លើដីនៃដី ឬលើដីមុខ ឬលើដីមួយណាមួយឡើយ
រហូតទាល់តែពួកហ្មឺនបម្រើរបស់ព្រះគ្រូរូបនោះត្រូវបានលើកឡើងជាសាសនាបញ្ចកត។
ទេវតាដ៏មានអំណាចគ្រូរូបនោះឃើញកំពុងឡើងមកពីទិសកើត (ឬទីរះព្រះអាទិត្យ)។ ទេវ
តាដែលមានអំណាចបំផុតនេះកាន់កាប់របស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់នៅក្នុងដៃរបស់គាត់
ឬរបស់ព្រះអង្គក្នុងលោកមួយគត់អាចប្រទានជីវិតបាន ជាព្រះអង្គក្នុងលោកចារឹកសញ្ញា
ឬអក្សរចារឹកនៃលើកឡើងទាំងនោះ ដល់អ្នកណាដែលនឹងគ្រូរូបប្រទានអមតភាព
គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ នេះគឺជាសំឡេងរបស់ទេវតាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនេះ
ដែលមានអំណាចបញ្ជាទេវតាទាំងបួនឱ្យទប់ខ្យល់ទាំងបួនទុក
រហូតទាល់តែចុះការនេះគ្រូរូបនោះបំពេញ
ហើយរហូតទាល់តែគាត់នឹងប្រកាសបង្កគាប់ខ្យល់នៃវាចញ្ចេញ។»

«អស់អ្នកដែលឈ្នះលើលោកិយ សាច់ឈាម និងអារក្ស
នោះហើយជាអ្នកដែលទទួលបានព្រះគុណពិសេស
ដែលនឹងទទួលបានក្បាលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់។ អស់អ្នកដែលដើរមើលសុភាគ
ចិត្តមិនបរិសុទ្ធ នឹងមិនមានក្បាលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់ឡើយ។
អស់អ្នកដែលកំពុងរៀបចំនៃការហាប ហើយប្រព្រឹត្តតាមផែនការនោះ
នឹងគ្រូរូបនៃលង្វែងចោល។ មានតែអស់អ្នកដែល
ក្នុងអាកប្បកិរិយារបស់ខ្លួននោះចំពោះព្រះ
កំពុងកាន់កាប់ទីតាំងរបស់អ្នកដែលកំពុងប្រព្រឹត្ត ហើយសាសនាអំពើហាបរបស់ខ្លួន
ក្នុងចុងប៉ុណ្ណយសង្គ្រោះដ៏ធំតាមនិមិត្តរូបពិត នោះប៉ុណ្ណោះ
ដែលនឹងគ្រូរូបទទួលស្គាល់ និងសម្គាល់ថា សមនឹងទទួលបានការពាររបស់ព្រះ។
ឈ្មោះរបស់អស់អ្នកដែលកំពុងទទួលបានមើល កំពុងរង់ចាំ
និងកំពុងយាមចាំការលេចមករបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្លួន
ដោយសេចក្តីទន្ទឹងរង់ចាំ
និងបំណងប្រាថ្នាជាមុតមាំជាងអស់អ្នកដែលរង់ចាំពេញពីរ
នឹងគ្រូរូបនាបញ្ចូលជាមួយអស់អ្នកដែលគ្រូរូបនោះត្រូវ។ អស់អ្នកដែល
ខណៈដែលមានពន្ធុលើទាំងអស់នៃសេចក្តីពិតកំពុងភ្លឺចាំងលើព្រលឹងរបស់ខ្លួន
គួរតែមានអំពើដែលសមស្របនឹងសេចក្តីជំនឿដែលខ្លួនបានប្រកាស
ប៉ុន្តែគ្រូរូបនោះអំពើហាបល្អលោម ដ៏ឡើងរូបព្រះក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន
បំផុតព្រលឹងរបស់ខ្លួននោះចំពោះព្រះ
ហើយបំពេញអស់អ្នកដែលរួមខ្លួនជាមួយពួកគេក្នុងអំពើហាប
នឹងមានឈ្មោះរបស់ខ្លួនគ្រូរូបនោះលុបចេញពីសង្ខេបនៃជីវិត
ហើយគ្រូរូបនោះទុកឱ្យស្ថិតក្នុងភាពងងឹតកណ្តាលអធ្យាគរ
ដោយគ្មានប្រដេននៅក្នុងភាពនេះរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងចង្កៀងរបស់ខ្លួន។
«ចំពោះអស់អ្នកដែលក្តោតខ្លាចព្រះនាមរបស់យើង
ព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិតនិងឡើង ដោយមានការប្រោសឱ្យជា
នៅក្នុងសុលាបរបស់ព្រះអង្គ»។

«ការបោះត្រាលើអ្នកបម្រើរបស់ព្រះនេះ
គឺដូចគ្នានឹងអ្វីដែលគ្រូរូបនោះបង្ហាញដល់អសេគោលក្នុងនិមិត្ត។
យូរឆ្នាំបានជាសាក្សីនៃវិវធានដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលបំផុតនេះដែរ។
គាត់បានឃើញសមុទ្រ និងរលកបោះបក់គគ្រឹកគគ្រង
ហើយចិត្តរបស់មនុស្សស្រីខ្ពស់ដោយទៅដោយសេចក្តីភ័យខ្លាច។
គាត់បានឃើញនៃដីគ្រូរូបនោះញ័រញ័រជួយ

ហើយក្នុងនាមទាំងឡាយគួរឱ្យមានការព្រួយបារម្ភទៅក្នុងរដ្ឋសម្បទាន
(ដល់កំពុងកើតឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ) ទីក្រុងរបស់រាជប្រទេសក៏គួរឱ្យកត់ត្រាដែរ
និងចលាចល ហើយក្នុងនាមទាំងឡាយក៏ជួយឱ្យឆ្លើយតបដោយការហើមឡើងរបស់វា។
គាត់គួរឱ្យមានបង្ហាញអំពីគំរោះកាច រោគរាតត្បាត ទុរភិក្ខុ និងសេចក្តីសុឆន្ទៈ
ដល់កំពុងបំពេញបេសកកម្មដ៏គួរឱ្យសង្ស័យស្តាប់សូត្រនៃរបស់វា»។ Testimonies to Ministers,
445.